

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 10Csp/40/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5617201614
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Uličná
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2018:5617201614.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš sudkyňou JUDr. Evou Uličnou v právnej veci žalobcu S. P., nar. XX. X. XXXX, trvale bytom B. P. XX, proti žalovanému PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, zastúpenému splnomocneným zástupcom Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom Bratislava, Kubániho 16, IČO: 47 233 516, v spore o zaplatenie 2819,23 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 1995,66 eura, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1995,66 eura od 24. 9. 2017 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšnej časti sa žaloba z a m i e t a .

Žalobcovi s a p r i z n á v a voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 41,6 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou, doručenou Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 27. 2. 2017, v spojení s jej doplneniami, doručenými súdu dňa 3. 4. 2017 a dňa 5. 6. 2017, sa žalobca domáhal voči žalovanému vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 2093,85 eura, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 27. 2. 2017 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným uzatvoril zmluvy o revolvingovom úvere, a to dňa 18. 6. 2013 číslo 8500026662, dňa 29. 5. 2013 číslo 8500025595, dňa 18. 5. 2014 číslo 8500042840 a dňa 20. 1. 2014 číslo 8500039135. Zmluvy uzatváral z dôvodu zlej finančnej situácie a podpísal ich bez toho, aby bližšie porozumel ich obsahu. Zmluvy nespĺňajú viaceré podmienky v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení neskorších predpisov. Žalovaný pri výpočte celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, nepostupoval správne, nakoľko do nej nezahrnul aj poplatok za možnosť odkladu splátok úveru. V zmluvách je chybné uvedenie údajov o ročnej percentuálnej miere nákladov (ďalej len „RPMN“). Podľa zmluvy číslo 8500026662 predstavovala celková čiastka, ktorú mal zaplatiť, 1284,25 eura, v skutočnosti však mal zaplatiť 3591,29 eura, pozostávajúcich zo 42 splátok po 80,37 eura a poplatok za možnosť odkladu splátok vo výške 215,75 eura. Skutočná RPMN predstavuje 92,28 %, nie v zmluve uvedených 67,61 %. Pri ročnej úrokovej sadzbe vo výške 70,01 % nie je možné, aby RPMN bola nižšia. Na zmluvu uhradil celkovo 2135,42 eura, teda preplatil svoje záväzky o 851,17 eura. Celková čiastka na úhradu podľa zmluvy č. 8500025595 predstavovala 1027,21 eura, pričom podľa zmluvy mal uhradiť 42 splátok po 64,29 eura a poplatok za možnosť odkladu splátok vo výške 172,79 eura, čo činí 2872,97 eura. V zmluve je uvedený aj nesprávny údaj o RPMN vo výške 69,64 %, v skutočnosti predstavuje 92,99 %. Pri úrokovej sadzbe 70 % ročne nie je možné, aby bola RPMN nižšia. Na zmluvu uhradil celkovo 1845,12 eura, teda preplatil svoje záväzky o 817,91 eura. Celková čiastka na úhradu podľa zmluvy č. 8500042840 mala predstavovať 1021,40 eura, pričom podľa zmluvy bol povinný uhradiť 36 splátok po 68,12 eura a poplatok za možnosť

odkladu splátok vo výške 178,60 eura, čo činí 2630,92 eura. V zmluve bol nesprávne uvedený údaj o RPMN vo výške 67,03 %, pričom v skutočnosti predstavuje 96,49 %. Výška ročnej úrokovej sadzby predstavovala 70 %, čo je viac, ako RPMN. Na zmluvu uhradil spolu 1271,16 eura, teda preplatil 249,76 eura. Podľa zmluvy č. 8500039135 predstavovala celková čiastka na úhradu 1027,21 eura, pričom bol povinný zaplatiť 42 splátok po 64,29 eura a poplatok za možnosť odkladu splátok vo výške 172,79 eura, čo činí 2872,97 eura. Údaj o RPMN v zmluve vo výške 67,99 % je nesprávny, správne predstavuje RPMN 92,99 %. Výška dojednanej úrokovej sadzby 70 % ročne je vyššia ako dojednaná RPMN. Na zmluvu zaplatil celkovo 1202,22 eura, teda preplatil 175,01 eura. Konanie žalovaného pri poskytovaní úveru tým, že do celkových nákladov spotrebiteľa a do výpočtu RPMN nezahrnie všetky poplatky spojené s poskytnutím úveru a tieto skryje pod samostatnú dohodu o poskytnutí služby, čím následne znemožní dosiahnuť reálnu predstavu o poskytovanom úvere, je nutné považovať za mimoriadne závažnú nekalú obchodnú praktiku, konanie v rozpore s dobrými mravmi a bez odbornej starostlivosti. Zmluvy taktiež neobsahovali rozčlenenie splátok úveru na istinu, úroky a iné poplatky, ani samostatnú výšku úroku, ktorý bol povinný ako odmenu veriteľovi za poskytnutie úveru splácať. Preto je potrebné považovať zmluvy o poskytnutí revolvingových úverov za bezúročné a bez poplatkov a z uvedeného dôvodu bol povinný vrátiť žalovanému len istinu poskytnutých úverov. Bez právneho dôvodu preto žalovanému uhradil 2093,85 eura, ktoré predstavujú bezdôvodné obohatenie.

2. Súd vydal vo veci dňa 12. 9. 2017 pod č. k. 10Csp/40/2017-56 platobný rozkaz, proti ktorému podal žalovaný v zákonom určenej lehote odpor. V odpore uviedol, že v každej zmluve bola uvedená celková čiastka, ktorú mal dlžník zaplatiť, a to v zmluve č. 850002662 v sume 3375,54 eura, v zmluve č. 8500025595 v sume 2700,18 eura, v zmluve č. 8500039135 v sume 2700,18 eura a v zmluve č. 8500042840 v sume 2452,32 eura. Zarátanie nákladov podľa dohody o poskytnutí služby do celkovej čiastky, ktorú je povinný spotrebiteľ uhradiť, odporuje právnej úprave a uvedené náklady nie sú súčasťou celkových nákladov spojených so spotrebiteľským úverom. Uvedenú skutočnosť potvrdila aj L. J. D. v liste zo dňa 3. 10. 2014. Poprel tvrdenia o nesprávne uvedenej hodnote RPMN, keďže žalobcom predložené výpočty z internetovej stránky sú irelevantné a nepoužiteľné, nakoľko nejde o výpočet podľa zákona o spotrebiteľských úveroch. Rovnako sa nestotožnil s tvrdením o potrebe rozčlenenia splátky. Každá uzavretá zmluva obsahuje v bode 6. zákonom vyžadovanú výšku splátky, termín splatnosti splátky v oznámení veriteľa o schválení úveru a počet splátok, teda náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. Zmluva obsahuje aj dátum splatnosti prvej splátky v oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, ktorý tvorí neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Žiaden zákon, ani predpis újného práva, neurčuje rozdelenie splátky. Nestotožňuje sa s tvrdením žalobcu, že výška úveru zodpovedá dojednanej sume úveru zníženej o sumu odplaty za poskytnutie služby. Na základe každej dohody o poskytnutí služby sa žalobca zaviazal uhradiť poplatok za poskytnutie úveru. Uvedená odplata bola uhradená formou započítania na sumu úveru, čím zanikla časť pohľadávky dlžníka na vyplatenie úveru a zostatok mu bol vyplatený na účet. Vzniesol voči uplatnenému nároku žalobcu aj námietku premlčania, keď zo zmluvy č. 8500025595 je po uplynutí dvojročnej premlčacej doby žalovaná suma 80,72 eura, uhradená pred 27. 2. 2015, zo zmluvy č. 850002662 je po uplynutí dvojročnej premlčacej doby žalovaná suma 17,47 eura, uhradená pred 27. 2. 2015, zo zmluvy č. 8500039135 je po uplynutí dvojročnej premlčacej doby žalovaná suma 529,32 eura, uhradená pred 27. 2. 2015, v trojročnej premlčacej lehote je premlčaná časť vo výške 64,29 eura, zo zmluvy č. 850004240 je po uplynutí dvojročnej premlčacej doby žalovaná suma 491,84 eura, uhradená pred 27. 2. 2015. Navrhol zrušiť vydaný platobný rozkaz v celom rozsahu a podanú žalobu zamietnuť.

3. Uznesením zo dňa 7. 3. 2018, č. k. 10Csp/40/2017-93, súd zrušil vydaný platobný rozkaz v celom rozsahu.

4. Žalobca vo vyjadrení k podanému odporu (replike), doručenom súdu dňa 3. 4. 2018, uviedol, že naďalej trvá v plnom rozsahu na podanej žalobe. Opätovne poukázal na nesprávne uvedenie RPMN, keďže pri poskytnutí úveru do celkových nákladov spotrebiteľa neboli zahrnuté poplatky spojené s poskytnutím úveru, ktoré boli skryté pod samostatnú dohodu o poskytnutí služby. Vznesenú námietku premlčania považoval za bezdôvodnú, nakoľko konanie žalovaného považuje za úmyselné konanie, pri ktorom sa právo na vydanie bezdôvodného obohatenia premlčuje v desaťročnej lehote, nakoľko žalovaný úmyselne ako podnikateľ, ktorého predmetom podnikania je dlhodobé poskytovanie úverov, uzatvoril zmluvu o spotrebiteľskom úvere s nedostatkami, neuviedol všetky skutočnosti prináležiace k zmluve, hoci o tejto povinnosti dlhodobovo vedel, požadoval od neho rôzne plnenia, hoci vedel, že zmluva je neplatná, resp. bezúročná a bez poplatkov.

5. Na základe návrhu na pripustenie zmeny žaloby, doručeného súdu dňa 3. 4. 2018, súd uznesením zo dňa 15. 6. 2018, č. k. 10Csp/40/2017-121, pripustil zmenu žaloby tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 2819,23 eura, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 2093,85 eura od 27. 2. 2017 do zaplatenia a nahradiť trovy konania v plnom rozsahu, a to v časti o zaplatenie sumy 725,38 eura na tom skutkovom základe, že na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 8500015492, uzavretej medzi žalobcom a žalovaným dňa 27. 9. 2012, bol žalobcovi poskytnutý úver vo výške 1284,25 eura, pričom predmetný úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, preto bol žalobca povinný splatiť iba istinu, avšak celkovo zaplatil 2009,63 eura, teda bez právneho dôvodu uhradil sumu 725,38 eura.

6. Vo vyjadrení ku vyjadreniu žalobcu (duplike), doručenom súdu dňa 29. 6. 2018, žalovaný poukázal na to, že tvrdenia žalobcu o nesprávnej hodnote RPMN odporujú ustanoveniu § 2 písm. g) a § 19 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z. z., náklady podľa dohody o poskytnutí služby nie sú súčasťou celkových nákladov. Z podania žalobcu nie je zrejmá žiadna skutková okolnosť preukazujúca žalobcom tvrdený úmysel o zámere získať bezdôvodné obohatenie. Tvrdenie žalobcu je nelogické, nakoľko zámer žalovaného získať bezdôvodné obohatenie údajným úmyselným neuvádzaním náležitostí podľa zákona sa vylučuje s podstatou požičiavania peňažných prostriedkov žalovaným. K nároku, ktorý bol uplatnený v návrhu na pripustenie zmeny žaloby, uviedol, že nemá oporu v relevantných skutočnostiach a je uplatňovaný po uplynutí premlčacej doby, nakoľko posledná úhrada zo zmluvy č. 8500015492 bola uskutočnená dňa 5. 3. 2013.

7. V súlade so zákonným ustanovením § 180 Civilného sporového poriadku súd rozhodol, že vykoná pojednávanie v neprítomnosti splnomocneného zástupcu žalobcu, ktorému bolo predvolanie na pojednávanie riadne a včas doručené. Splnomocnený zástupca žalobcu svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnil z dôvodu hospodárnosti a nenavyšovania nákladov spojených s konaním a súhlasil s vykonaním pojednávania v neprítomnosti. Súčasne poukázal na to, že sa v celom rozsahu pridržiava svojich písomných vyjadrení.

8. Žalobca na pojednávaní na podanej žalobe trval. Pri výsluchu uviedol, že mal veľa pôžičiek, riešil to zle, keďže si požičal, aby riešil predošlé položky. Myslel si, že žalovaný je seriózna firma, ale potom sa ukázalo, že posledná zmluva mala tri čísla, ale úver bol ten istý. Advokát, ktorý má na starosti spotrebiteľov, mu povedal, že je nespravodlivé a nečestné, aby na niektoré zmluvy platil trojnásobok. Nevedel uviesť, či pred podaním žaloby vyzýval žalovaného na úhradu žalovanej sumy.

9. Z listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu, súd zistil nasledovný skutkový stav:

10. Žalobca ako dlžník a žalovaný ako veriteľ uzatvorili dňa 29. 5. 2013 zmluvu o revolvingovom úvere číslo 8500025595. Podľa žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru (časť 5. zmluvy), predstavuje výška úveru 1200 eur, splatnosť úveru 42 splátok, výška mesačnej splátky 64,29 eura, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť 2700,18 eur, predpokladaná ročná percentuálna miera nákladov 70 %, ročná úroková sadzba 70 %, priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov 48,52 %. Podľa údajov o schválenom revolvingovom úvere (časť 6. zmluvy), predstavuje poskytnutá čiastka úveru 1200 eur, splatnosť úveru 42 splátok, výška mesačnej splátky 64,29 eura, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť 2700,18 eura, ročná percentuálna miera nákladov 69,64 %, ročná úroková sadzba 70 %, priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov 48,52 %. Podľa čl. 8.1. zmluvy, predmetom dohody o poskytnutí služby je záväzok veriteľa poskytnúť dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení nižšie uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne 3 akýchkoľvek splátok úveru, resp. revolvingu poskytnutého na základe žiadosti/zmluvy, uzavretej medzi veriteľom a dlžníkom a záväzok dlžníka zaplatiť veriteľovi odplatu: a) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 172,79 eura; a b) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splátok revolvingu vo výške 89,76 eura v prípade, ak bude dlžníkovi revolving poskytnutý. Podľa čl. 8.4. zmluvy, odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok úveru je splatná dňom uzavretia dohody o poskytnutí služby. Veriteľ a dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok, a to pohľadávky dlžníka voči veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky úveru podľa článku 2.3 zmluvných dojednaní oproti pohľadávke veriteľa voči dlžníkovi na zaplatenie odplaty podľa ods. 8.1. písm. a) dohody o poskytnutí služby, a to ku dňu poskytnutia úveru dlžníkovi podľa článku 2.3 zmluvných dojednaní. Podľa oznámenia žalovaného zo dňa 29. 5. 2013 o schválení úveru predstavuje schválená výška úveru 1200 eur, splatnosť úveru 42 mesiacov, výška mesačnej splátky 64,29 eura, dátum splatnosti prvej splátky

úveru 30. 6. 2013, dátum splatnosti poslednej splátky úveru 30. 11. 2016, ročná percentuálna miera nákladov 69,64 %, priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov 48,52 %. Podľa karty klienta, a prehľadu platieb, bola žalobcovi dňa 29. 5. 2013 žalovaným vyplatená suma 1027,21 eura. Žalobca zaplatil žalovanému na úver spolu 1845,12 eura, a to od 26. 6. 2013 do 8. 10. 2014 16 splátok po 64,29 eura, dňa 18. 11. 2014 15 eur, od 16. 2. 2015 do 18. 1. 2016 12 splátok po 64,29 eura, dňa 8. 2. 2016 15 eur a dňa 8. 3. 2016 15 eur.

11. Žalobca ako dlžník a žalovaný ako veriteľ uzatvorili dňa 20. 1. 2014 zmluvu o revolvingovom úvere číslo 8500039135. Podľa žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru (časť 5. zmluvy), predstavuje výška úveru 1200 eur, splatnosť úveru 42 splátok, výška mesačnej splátky 64,29 eura, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť 2700,18 eur, predpokladaná ročná percentuálna miera nákladov 70 %, ročná úroková sadzba 70 %, priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov 45,94 %. Podľa údajov o schválenom revolvingovom úvere (časť 6. zmluvy), predstavuje poskytnutá čiastka úveru 1200 eur, splatnosť úveru 42 splátok, výška mesačnej splátky 64,29 eura, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť 2700,18 eura, ročná percentuálna miera nákladov 67,99 %, ročná úroková sadzba 70 %, priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov 45,94 %. Podľa čl. 8.1. zmluvy, predmetom dohody o poskytnutí služby je záväzok veriteľa poskytnúť dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení nižšie uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne 3 akýchkoľvek splátok úveru, resp. revolvingu poskytnutého na základe žiadosti/zmluvy, uzavretej medzi veriteľom a dlžníkom a záväzok dlžníka zaplatiť veriteľovi odplatu: a) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 172,79 eura; a b) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splátok revolvingu vo výške 89,76 eura v prípade, ak bude dlžníkovi revolving poskytnutý. Podľa čl. 8.4. zmluvy, odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok úveru je splatná dňom uzavretia dohody o poskytnutí služby. Veriteľ a dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok, a to pohľadávky dlžníka voči veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky úveru podľa článku 2.3 zmluvných dojednaní oproti pohľadávke veriteľa voči dlžníkovi na zaplatenie odplaty podľa ods. 8.1. písm. a) dohody o poskytnutí služby, a to ku dňu poskytnutia úveru dlžníkovi podľa článku 2.3 zmluvných dojednaní. Podľa oznámenia žalovaného zo dňa 20. 1. 2014 o schválení úveru predstavuje schválená výška úveru 1200 eur, splatnosť úveru 42 mesiacov, výška mesačnej splátky 64,29 eura, dátum splatnosti prvej splátky úveru 1. 3. 2014, dátum splatnosti poslednej splátky úveru 1. 8. 2017, ročná percentuálna miera nákladov 67,99 %, priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov 45,94 %. Podľa karty klienta, a prehľadu platieb, bola žalobcovi dňa 20. 1. 2014 žalovaným vyplatená suma 1027,21 eura. Žalobca zaplatil žalovanému na úver spolu 1202,22 eura, a to od 3. 3. 2014 do 8. 10. 2014 8 splátok po 64,29 eura, dňa 18. 11. 2014 15 eur, od 16. 3. 2015 do 18. 1. 2016 10 splátok po 64,29 eura, dňa 8. 2. 2016 15 eur a dňa 8. 3. 2016 15 eur.

12. Žalobca ako dlžník a žalovaný ako veriteľ uzatvorili dňa 18. 6. 2013 zmluvu o revolvingovom úvere číslo 8500026662. Podľa žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru (časť 5. zmluvy), predstavuje výška úveru 1500 eur, splatnosť úveru 42 splátok, výška mesačnej splátky 80,37 eura, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť 3375,54 eura, predpokladaná ročná percentuálna miera nákladov 70,01 %, ročná úroková sadzba 70,01 %, priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov 48,52 %. Podľa údajov o schválenom revolvingovom úvere (časť 6. zmluvy), predstavuje poskytnutá čiastka úveru 1500 eur, splatnosť úveru 42 splátok, výška mesačnej splátky 80,37 eura, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť 3375,54 eura, ročná percentuálna miera nákladov 67,61 %, ročná úroková sadzba 70,01 %, priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov 48,52 %. Podľa čl. 8.1. zmluvy, predmetom dohody o poskytnutí služby je záväzok veriteľa poskytnúť dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení nižšie uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne 3 akýchkoľvek splátok úveru, resp. revolvingu poskytnutého na základe žiadosti/zmluvy, uzavretej medzi veriteľom a dlžníkom a záväzok dlžníka zaplatiť veriteľovi odplatu: a) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 215,75 eura; a b) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splátok revolvingu vo výške 112,08 eura v prípade, ak bude dlžníkovi revolving poskytnutý. Podľa čl. 8.4. zmluvy, odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok úveru je splatná dňom uzavretia dohody o poskytnutí služby. Veriteľ a dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok, a to pohľadávky dlžníka voči veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky úveru podľa článku 2.3 zmluvných dojednaní oproti pohľadávke veriteľa voči dlžníkovi na zaplatenie odplaty podľa ods. 8.1. písm. a) dohody o poskytnutí služby, a to ku dňu poskytnutia úveru dlžníkovi podľa článku 2.3 zmluvných dojednaní. Podľa oznámenia žalovaného zo dňa 18. 6. 2013 o schválení úveru predstavuje schválená výška úveru 1500 eur, splatnosť úveru 42 mesiacov, výška mesačnej splátky 80,37 eura, dátum splatnosti prvej splátky

úveru 31. 7. 2013, dátum splatnosti poslednej splátky úveru 31. 12. 2016, ročná percentuálna miera nákladov 67,61 %, priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov 48,52 %. Podľa karty klienta, a prehľadu platieb, bola žalobcovi dňa 18. 6. 2013 žalovaným vyplatená suma 1284,25 eura. Žalobca zaplatil žalovanému na úver spolu 2135,42 eura, a to od 25. 7. 2013 do 29. 5. 2014 11 splátok po 80,37 eura, od 3. 7. 2014 do 8. 10. 2014 4 splátky po 80,57 eura, dňa 18. 11. 2014 15 eur, od 16. 2. 2015 do 18. 1. 2016 11 splátok po 80,37 eura, dňa 8. 2. 2016 15 eur a dňa 8. 3. 2016 15 eur.

13. Žalobca ako dlžník a žalovaný ako veriteľ uzatvorili dňa 18. 3. 2014 zmluvu o revolvingovom úvere číslo 8500042840. Podľa žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru (časť 5. zmluvy), predstavuje výška úveru 1200 eur, splatnosť úveru 36 splátok, výška mesačnej splátky 68,12 eura, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť 2452,32 eura, predpokladaná ročná percentuálna miera nákladov 70 %, ročná úroková sadzba 70 %, priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov 46,30 %. Podľa údajov o schválenom revolvingovom úvere (časť 6. zmluvy), predstavuje poskytnutá čiastka úveru 1200 eur, splatnosť úveru 36 splátok, výška mesačnej splátky 68,12 eura, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť 2452,32 eura, ročná percentuálna miera nákladov 67,03 %, ročná úroková sadzba 70 %, priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov 46,30 %. Podľa čl. 8.1. zmluvy, predmetom dohody o poskytnutí služby je záväzok veriteľa poskytnúť dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení nižšie uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne 3 akýchkoľvek splátok úveru, resp. revolvingu poskytnutého na základe žiadosti/zmluvy, uzavretej medzi veriteľom a dlžníkom a záväzok dlžníka zaplatiť veriteľovi odplatu: a) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 178,60 eura; a b) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splátok revolvingu vo výške 108,24 eura v prípade, ak bude dlžníkovi revolving poskytnutý. Podľa čl. 8.4. zmluvy, odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok úveru je splatná dňom uzavretia dohody o poskytnutí služby. Veriteľ a dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok, a to pohľadávky dlžníka voči veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky úveru podľa článku 2.3 zmluvných dojednaní oproti pohľadávke veriteľa voči dlžníkovi na zaplatenie odplaty podľa ods. 8.1. písm. a) dohody o poskytnutí služby, a to ku dňu poskytnutia úveru dlžníkovi podľa článku 2.3 zmluvných dojednaní. Podľa oznámenia žalovaného zo dňa 18. 3. 2014 o schválení úveru predstavuje schválená výška úveru 1200 eur, splatnosť úveru 36 mesiacov, výška mesačnej splátky 68,12 eura, dátum splatnosti prvej splátky úveru 1. 5. 2014, dátum splatnosti poslednej splátky úveru 1. 4. 2017, ročná percentuálna miera nákladov 67,03 %, priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov 46,30 %. Podľa karty klienta, a prehľadu platieb, bola žalobcovi dňa 18. 3. 2014 žalovaným vyplatená suma 1021,40 eura. Žalobca zaplatil žalovanému na úver spolu 1271,16 eura, a to od 30. 4. 2014 do 8. 10. 2014 6 splátok po 68,12 eura, dňa 18. 11. 2014 15 eur, od 16. 2. 2015 do 18. 1. 2016 12 splátok po 68,12 eura, dňa 8. 2. 2016 15 eur a dňa 8. 3. 2016 15 eur.

14. Žalobca ako dlžník a žalovaný ako veriteľ uzatvorili dňa 27. 9. 2012 zmluvu o revolvingovom úvere číslo 8500015492. Podľa žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru (časť 5. zmluvy), predstavuje výška úveru 1500 eur, splatnosť úveru 42 splátok, výška mesačnej splátky 80,37 eura, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť 3375,54 eura, predpokladaná ročná percentuálna miera nákladov 70,01 %, ročná úroková sadzba 70,01 %, priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov 45,60 %. Podľa údajov o schválenom revolvingovom úvere (časť 6. zmluvy), predstavuje poskytnutá čiastka úveru 1500 eur, splatnosť úveru 42 splátok, výška mesačnej splátky 80,37 eura, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť 3375,54 eura, ročná percentuálna miera nákladov 69,43 %, ročná úroková sadzba 70,01 %, priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov 45,60 %. Podľa čl. 8.1. zmluvy, predmetom dohody o poskytnutí služby je záväzok veriteľa poskytnúť dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení nižšie uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne 3 akýchkoľvek splátok úveru, resp. revolvingu poskytnutého na základe žiadosti/zmluvy, uzavretej medzi veriteľom a dlžníkom a záväzok dlžníka zaplatiť veriteľovi odplatu: a) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 215,75 eura; a b) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splátok revolvingu vo výške 112,08 eura v prípade, ak bude dlžníkovi revolving poskytnutý. Podľa čl. 8.4. zmluvy, odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok úveru je splatná dňom uzavretia dohody o poskytnutí služby. Veriteľ a dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok, a to pohľadávky dlžníka voči veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky úveru podľa článku 2.3 zmluvných dojednaní oproti pohľadávke veriteľa voči dlžníkovi na zaplatenie odplaty podľa ods. 8.1. písm. a) dohody o poskytnutí služby, a to ku dňu poskytnutia úveru dlžníkovi podľa článku 2.3 zmluvných dojednaní. Podľa karty klienta a prehľadu platieb, bola žalobcovi žalovaným vyplatená suma 1284,25 eura. Žalobca

zaplatil žalovanému na úver spolu 2009,63 eura, a to od 31. 10. 2012 do 28. 2. 2013 5 splátok po 80,37 eura a dňa 6. 3. 2013 1607,78 eura.

15. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

16. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

17. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

18. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

19. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmlúv o spotrebiteľských úveroch medzi stranami sporu, (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

20. Podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

21. Podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

22. Podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu 31. 12. 2012, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

23. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu 31. 5. 2014, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

24. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

25. Podľa § 43a ods. 1 Občianskeho zákonníka, prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy, ktorý je určený jednej alebo viacerým určitým osobám, je návrhom na uzavretie zmluvy (ďalej len "návrh"), ak je dostatočne určitý a vyplýva z neho vôľa navrhovateľa, aby bol viazaný v prípade jeho prijatia.

26. Podľa § 43c ods. 1 Občianskeho zákonníka, včasné vyhlásenie urobené osobou, ktorej bol návrh určený, alebo iné jej včasné konanie, z ktorého možno vyvodiť jej súhlas, je prijatím návrhu.

27. Podľa § 44 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť. Mlčanie alebo nečinnosť samy o sebe neznamenajú prijatie návrhu.

28. Podľa § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka, prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Prijatím návrhu je však odpoveď, ktorá vymedzuje obsah navrhovanej zmluvy inými slovami, ak z odpovede nevyplýva zmena obsahu navrhovanej zmluvy.

29. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

30. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

31. Podľa § 456 Občianskeho zákonníka, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

32. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

33. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba R. Q. J. platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

34. Podľa § 563 Občianskeho zákonníka, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

35. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

36. Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

37. Podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka, najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

38. V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd podanej žalobe žalobcu čiastočne vyhovel, nakoľko mal preukázanú jej čiastočnú dôvodnosť. Žalobca sa žalovaného nároku domáhal právnym dôvodom vydania bezdôvodného obohatenia, ktoré malo vzniknúť na strane žalovaného plnením na základe zmlúv o spotrebiteľských úveroch nad rámec istiny poskytnutých úverov. Z listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu, mal súd preukázané, že žalobca ako dlžník a žalovaný ako veriteľ uzatvorili zmluvy o poskytnutí revolvingových úverov dňa 29. 5. 2013, 20. 1. 2014, 18. 6. 2013, 18. 3. 2014 a 27. 9. 2012, v ktorých si dojednali poskytnutie úverov žalovaným žalobcovi. Žalobca sa zaviazal poskytnuté úvery vrátiť, spolu s dojednaným úrokom, v mesačných splátkach. Vzhľadom na skutočnosť, že zmluvy o úvere boli uzatvorené medzi dodávateľom a spotrebiteľom, jednalo sa o spotrebiteľské zmluvy. Žalovaný pri uzatváraní zmlúv konal v rámci predmetu svojej obchodnej a podnikateľskej činnosti, žalobca pri uzatváraní zmlúv konal ako fyzická osoba, nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, čo vyplýva najmä z označenia žalovaného v zmluvách. Úvery, poskytnuté žalobcovi žalovaným, sú spotrebiteľskými úvermi. Uvedené skutočnosti neboli medzi stranami sporu sporné. Žalobca dôvodil vznik bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného

bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou poskytnutého úveru, z dôvodu absencie zákonných náležitostí zmlúv o spotrebiteľských úveroch v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) a k) zákona o spotrebiteľských úveroch a nesprávneho uvedenia údaju o RPMN. Zmluva je dvojstranný právny úkon, ktorý vzniká na základe dvoch platných, vzájomných a obsahovo zhodných prejavov vôle zmluvných strán, ktoré pri zmluve o spotrebiteľskom úvere, v zmysle zákonného ustanovenia § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, musia byť vykonané v písomnej forme. Podstatnými náležitosťami zmluvy o úvere sú dojednanie o výške úveru, záväzok veriteľa na požiadanie dlžníka poskytnúť úver v dojednanej výške a záväzok dlžníka poskytnutý úver vrátiť a zaplatiť úroky. Zákonné ustanovenie § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch určuje obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Povinnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere, v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch, je údaj o dobe trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Z vykonaného dokazovania súd nemal preukázané dojednanie o termíne konečnej splatnosti úveru. V stranami sporu uzavretých zmluvách o spotrebiteľských úveroch je v časti zmlúv „Splatnosť úveru“ uvedený údaj o počte splátok. Zmluvné dojednanie o termíne konečnej splatnosti úveru predstavuje významný a dôležitý údaj pre spotrebiteľa pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Spotrebiteľ musí byť vopred informovaný o dátume, do ktorého bude povinný uhrádzať splátky úveru, teda kedy, pri riadnom plnení si povinností zo zmluvy o úvere (splácaní splátok úveru), dôjde ku splateniu celého úveru a tým aj k zániku jeho záväzku. Termín konečnej splatnosti úveru pritom musí byť určený v zmluve jasným, určitým a zrozumiteľným spôsobom, nepripúšťajúcim pochybnosti o jeho možnom výklade. Je neprípustné, aby spotrebiteľ, ako slabšia zmluvná strana, musel zo zmluvných dojednaní „vydedukovávať“, dokedy bude povinný plniť povinnosti zo zmluvy a kedy bude splatná posledná splátka úveru. Navyše, termín konečnej splatnosti úveru nemožno zamieňať s údajom o počte splátok, ktorý je samostatnou obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákonného ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch. Povinnosť dojednať termín konečnej splatnosti úveru priamo v zmluve o spotrebiteľskom úvere nemôže byť nahradená jednostranným vyhlásením veriteľa v oznámení o schválení úveru. Pokiaľ aj v článku 7. zmlúv o spotrebiteľských úveroch bolo dojednané právo veriteľa jednostranne zmeniť splatnosť jednotlivých splátok úveru, nebolo dojednané oprávnenie jednostranne určiť termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Uvedená náležitosť má byť podľa zákona o spotrebiteľských úveroch dojednaná priamo v zmluve o spotrebiteľskom úvere, a to pod sankciou bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na rozhodnutia Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 11Co/225/2016, 5Co/369/2017 a 11Co/10/2018, v obdobných právnych veciach, v ktorých odvolací súd rovnako konštatoval bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru z dôvodu absencie zákonnej náležitosti zmluvy v zmysle zákonného ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch, t. j. údaju o termíne konečnej splatnosti úveru.

39. V zmluvách o spotrebiteľských úveroch, uzavretých medzi stranami sporu, absentovalo aj platné dojednanie RPMN, ktoré je, v zmysle zákonného ustanovenia § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch, taktiež obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Z vykonaného dokazovania súd totiž nemal preukázanú existenciu dvoch platných, vzájomných a obsahovo zhodných prejavov vôle zmluvných strán v časti údaju o RPMN. Výška RPMN je v návrhoch žalobcu na uzavretie zmluvy - ofertách (čl. 5 zmlúv) iná ako v prijatiach návrhu - akceptáciách (čl. 6 zmlúv). Je pritom právne bezvýznamné, či uvedená zmena je v prospech spotrebiteľa alebo v jeho neprospech. V zmysle zákonného ustanovenia § 44 ods. 2 prvá veta Občianskeho zákonníka prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Z uvedených dôvodov medzi účastníkmi zmlúv o spotrebiteľských úveroch nedošlo k platnému dojednaniu ročnej percentuálnej miery nákladov, nakoľko zo strany žalovaného neboli bezvýhradne akceptované návrhy žalobcu na uzavretie zmlúv v uvedenej časti. Uvedený právny názor vyslovil napr. aj Krajský súd v Žiline v rozsudkoch sp. zn. 9Co/925/2014, 9Co/359/2017, 9Co/141/2015 a 9Co/85/2015. Keďže súd nemal v spore preukázané platné dojednanie RPMN, nezaoberal sa žalobcom tvrdeným uvedením nesprávnej výšky RPMN v zmluvách.

40. Nakoľko v zmluvách o spotrebiteľských úveroch uzavretých medzi stranami sporu, v zmysle vyššie uvedených právnych záverov, absentovali povinné náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f) a j) zákona o spotrebiteľských úveroch, považujú sa úvery, poskytnuté žalovaným žalobcovi, v zmysle zákonného ustanovenia § 11 ods. 1 písm. a) (pri zmluve číslo 8500015492) resp. b) (u ostatných zmlúv) zákona o spotrebiteľských úveroch, za bezúročné a bez poplatkov. Žalovanému ako veriteľovi preto prislúchalo len právo na vrátenie reálne poskytnutých peňažných prostriedkov (istiny úveru). V tejto súvislosti súd

uvádza, že pokiaľ si žalovaný započítal na pohľadávky žalobcu na vyplatenie dojednaných úverov odplatu za službu spočívajúcu v možnosti odkladu splátok, dojednanú v čl. 8.1. zmlúv, súd k uvedenej odplate ako ku dôvodnej pohľadávke žalovaného neprihliadol, nakoľko mal preukázané, že dojednanie uvedené v čl. 8.1. zmlúv je neplatné pre jeho rozpornosť s dobrými mravmi. Súd pri určení výšky bezdôvodného obohatenia zohľadnil výšku skutočne poskytnutých peňažných prostriedkov žalobcovi. Predmetom čl. 8.1. zmlúv o spotrebiteľských úveroch bolo dojednanie o možnosti žalobcu požiadať o odklad splátok úveru a jeho záväzok za poskytnutie uvedenej možnosti zaplatiť žalovanému odplatu. Uvedené dojednanie teda neukladalo žalobcovi povinnosť zaplatiť odplatu v prípade, ak požiada o odklad splátok, ale už aj za samotnú možnosť požiadať o takýto odklad, a to bez ohľadu na to, či tak v budúcnosti učiní alebo nie. Uvedená skutočnosť vyplýva aj z čl. 8.4. zmlúv, podľa ktorého je odplata za poskytnutie možnosti odkladu splátok splatná dňom uzatvorenia zmluvy a veriteľ si ju započíta na pohľadávku dlžníka na poskytnutie úveru. Uvedené dojednanie je v rozpore s dobrými mravmi, keďže ukladá žalobcovi ako spotrebiteľovi povinnosť zaplatiť poplatok za možnosť v budúcnosti požiadať o odklad platenia splátok, bez ohľadu na to, či uvedenú možnosť aj reálne využije, pričom súčasne oprávňuje žalovaného ako veriteľa ihneď pri poskytnutí úveru započítať si uvedenú pohľadávku na poskytnutý úver. Krajský súd v Žiline v rozsudku zo dňa 24. 1. 2017, sp. zn. 11Co/348/2016, uviedol, okrem iného, že: „...pokiaľ i dohoda o poskytnutí služby bola zakomponovaná na tej istej listine ako samotná úverová zmluva, ešte neznamená, že ide o individuálne dojednanú súčasť zmluvy.“, „Za nekalú obchodnú prax žalovaného je možné považovať absenciu možnosti vrátenia, či započítania odplaty pre nevyužitie predmetnej služby. Pritom nebolo možné predmetnú službu podľa názoru odvolacieho súdu ani započítať do poskytnutého úveru, nakoľko poskytnutie takejto služby žalobcovia 1) a 2) nepožiadali a jednak v čase poskytnutia úveru ani nebolo zrejmé, či žalobcovia takúto službu reálne využijú.“, „Možno konštatovať, že žalovaný si tak uplatnil poplatok za poskytnutie služby, ktorú nikdy reálne neposkytol. Dohodu v bode 8 zmluvy je preto možné považovať ako celok za neprijateľnú podmienku v rozpore s dobrými mravmi, nakoľko je koncipovaná tak, že spotrebiteľovi za zaplatený poplatok nie je poskytnutá služba, pričom prostredníctvom poplatku za odklad splátok dochádza iba k účelovému zníženiu poskytnutej úverovej sumy s ponechaním rovnakého počtu splátok, čo v konečnom dôsledku vedie k nesprávne uvedenej RPMN.“, „Zmluvné dojednanie, ktoré oprávňuje veriteľa na takúto nepríjemne vysokú zmluvnú odmenu, resp. odplatu za poskytnutie služby, automatické započítanie tejto odplaty s pohľadávkou dlžníka na vyplatenie schválených úverových prostriedkov je možné považovať za dojednanie neprijateľné, rozporné s dobrými mravmi a absolútne neplatné v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Zakomponovaním uvedenej dohody do vopred predtlačenej formulára zmluvy, pripraveného veriteľom, si dlžník - spotrebiteľ nepochybne zhoršil svoje zmluvné postavenie, vzdal sa práva na vyplatenie celej dojednanej sumy úverových prostriedkov, formou vopred vyplatenej odmeny za služby, ktorú ani nemusel využiť.“ Obdobný právny názor ku ne/platnosti dohody o poskytnutí služby vyslovil Krajský súd v Žiline aj v rozsudku zo dňa 14. 3. 2017, sp. zn. 11Co/8/2017.

41. Keďže žalobca plnil žalovanému nad rámec skutočne poskytnutej výšky úverov, pričom poskytnuté úvery sa považujú, z dôvodov vyššie uvedenej právnej argumentácie, za bezúročné a bez poplatkov, na strane žalovaného vzniklo v sume plnenej nad rámec poskytnutých peňažných prostriedkov bezdôvodné obohatenie plnením bez právneho dôvodu. Výška žalobcom vykonaných úhrad, ani suma reálne poskytnutých peňažných prostriedkov nebola medzi stranami sporná. Žalovaný poskytol žalobcovi na základe zmluvy číslo 8500026662 peňažné prostriedky vo výške 1284,25 eura a žalobca zaplatil žalovanému na celkovo 2135,42 eura, bez právneho dôvodu preto plnil 851,17 eura, eura, na základe zmluvy číslo 8500025595 poskytol prostriedky vo výške 1027,21 eura a žalobca zaplatil celkovo 1845,12 eura, bez právneho dôvodu preto plnil 817,91 eura, na základe zmluvy číslo 8500042840 poskytol prostriedky vo výške 1021,40 eura a žalobca zaplatil celkovo 1271,16 eura, bez právneho dôvodu preto plnil 249,76 eura, na základe zmluvy číslo 8500039135 poskytol prostriedky vo výške 1027,21 eura a žalobca zaplatil celkovo 1202,22 eura, bez právneho dôvodu preto plnil 175,01 eura a na základe zmluvy číslo 8500015492 poskytol prostriedky vo výške 1284,25 eura a žalobca zaplatil celkovo 2009,63 eura, bez právneho dôvodu preto plnil 725,38 eura. Na strane žalovaného preto vzniklo bezdôvodné obohatenie v celkovej výške 2819,23 eura.

42. Keďže žalovaný vzniesol voči uplatnenému nároku žalobcu námietku premlčania, súd skúmal jej možnú dôvodnosť. Žalobca sa domáhal žalovaného nároku právnym dôvodom vydania bezdôvodného obohatenia, pre vydanie ktorého zákon určuje subjektívnu dvojročnú a objektívnu trojročnú resp. desaťročnú (pri úmyselnom bezdôvodnom obohatení) premlčaciu dobu. Nakoľko žalovanému prislúchal zo zmlúv o spotrebiteľských úveroch nárok na zaplatenie sumy skutočne poskytnutých úverov (istiny),

v časti, v ktorej žalobca plnil do výšky istiny úveru, plnil dôvodne. Podľa prehľadu vykonaných úhrad žalobcu na zmluvu číslo 8500026662 bola suma istiny úveru 1284,25 eura uhradená ku dňu 16. 2. 2015, pričom uvedenou platbou už žalobca súčasne plnil žalovanému nad rámec poskytnutého úveru sumu 17,47 eura. Následne žalobca ešte vykonal platby vo výške spolu 833,70 eur, počnúc od 16. 3. 2015. Nakoľko žaloba bola podaná na súde dňa 27. 2. 2017, v čase podania žaloby uplynula dvojiročná premlčacia doba a teda bol premlčaný nárok len na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré vzniklo úhradou splátky dňa 16. 2. 2015 v sume 17,47 eura. Žalobcovi preto z uvedenej zmluvy prislúchalo právo na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 833,70 eura (vykonané úhrady vo výške 2135,42 eura - poskytnutý úver v sume 1284,25 eura - premlčaný nárok v sume 17,47 eura). Podľa prehľadu vykonaných úhrad žalobcu na zmluvu číslo 8500025595 bola suma istiny úveru 1027,21 eura uhradená ku dňu 8. 10. 2014, pričom uvedenou platbou už žalobca súčasne plnil žalovanému nad rámec poskytnutého úveru sumu 1,43 eura. Následne žalobca ešte vykonal platby vo výške spolu 816,48 eura, počnúc od 18. 11. 2014 v sume 15 eur, 16. 2. 2015 v sume 64,29 eura a od 16.3. 2015 do 8. 3. 2016 vo výške 737,19 eura. Nakoľko žaloba bola podaná na súde dňa 27. 2. 2017, v čase podania žaloby uplynula dvojiročná premlčacia doba a teda bol premlčaný nárok len na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré vzniklo úhradou splátky dňa 8. 10. 2014 v sume 1,43 eura, 18. 11. 2014 v sume 15 eur a 16. 2. 2015 v sume 64,29 eura, spolu 80,72 eura. Žalobcovi preto z uvedenej zmluvy prislúchalo právo na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 737,19 eura (vykonané úhrady vo výške 1845,12 eura - poskytnutý úver v sume 1027,21 eura - premlčaný nárok v sume 80,72 eura). Podľa prehľadu vykonaných úhrad žalobcu na zmluvu číslo 8500042840 bola suma istiny úveru 1021,40 eura uhradená ku dňu 19. 10. 2015, pričom uvedenou platbou už žalobca súčasne plnil žalovanému nad rámec poskytnutého úveru sumu 15,40 eura. Následne žalobca ešte vykonal platby vo výške spolu 234,36 eura, počnúc od 16. 11. 2015. Nakoľko žaloba bola podaná na súde dňa 27. 2. 2017, v čase podania žaloby neuplynula dvojiročná subjektívna premlčacia doba a teda nebol premlčaný nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia. Žalobcovi preto z uvedenej zmluvy prislúchalo právo na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 249,76 eura (vykonané úhrady vo výške 1271,16 eura - poskytnutý úver v sume 1021,40 eura). Podľa prehľadu vykonaných úhrad žalobcu na zmluvu číslo 8500039135 bola suma istiny úveru 1027,21 eura uhradená ku dňu 16. 11. 2015, pričom uvedenou platbou už žalobca súčasne plnil žalovanému nad rámec poskytnutého úveru sumu 16,43 eura. Následne žalobca ešte vykonal platby vo výške spolu 158,58 eura, počnúc od 17. 12. 2015. Nakoľko žaloba bola podaná na súde dňa 27. 2. 2017, v čase podania žaloby neuplynula dvojiročná subjektívna premlčacia doba a teda nebol premlčaný nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia. Žalobcovi preto z uvedenej zmluvy prislúchalo právo na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 175,01 eura (vykonané úhrady vo výške 1202,22 eura - poskytnutý úver v sume 1027,21 eura). Podľa prehľadu vykonaných úhrad žalobcu na zmluvu číslo 8500015495 bola suma istiny úveru 1284,25 eura uhradená ku dňu 6. 3. 2013, pričom uvedenou platbou, už žalobca súčasne plnil žalovanému nad rámec poskytnutého úveru sumu 725,38 eura. Nakoľko uvedený nárok si žalobca uplatnil až návrhom na pripustenie zmeny žaloby, doručeným súdu dňa 3. 4. 2018, v čase uplatnenia nároku už uplynula dvojiročná subjektívna premlčacia doba. Súd uložil žalovanému povinnosť vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie, nárok na zaplatenie ktorého nebol premlčaný, vo výške spolu 1995,66 eura a v zostávajúcej časti, t. j. v časti premlčaného nároku, súd podanú žalobu zamietol, nakoľko žalovaný vzniesol voči uplatnenému nároku námietku premlčania. Pokiaľ ide o začiatok plynutia dvojiročnej subjektívnej premlčacej doby, súd vychádzal z toho, že začala plynúť odo dňa, kedy žalobca zaplatil jednotlivé plnenia nad rámec poskytnutých peňažných prostriedkov. V tejto súvislosti súd poukazuje napr. na rozsudok Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 6Co/103/2018, podľa ktorého: „K bezdôvodnému obohateniu získanému plnením bez právneho dôvodu, ak právny dôvod neexistoval od začiatku, dochádza okamihom poskytnutia plnenia. Týmto okamihom je tiež určený začiatok objektívnej premlčacej doby. Subjektívna premlčacia doba začína plynúť odo dňa, keď sa postihnutý dozvedel, že plnil bez právneho dôvodu, a komu plnil.“, ... „V tomto smere odvolací súd poukazuje, že už v čase uzavretia spornej zmluvy (12.12.2013) platila právna úprava, podľa ktorej sa úver považoval za bezúročný a bez poplatkov v prípade absencie vymedzených náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere (§ 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z. z.), vedomosť o tejto zákonnej úprave sa u žalobkyne predpokladá a nemožno ju nijako vyvrátiť (§ 2 zákona č. 1/1993 Z. z. o Zbierke zákonov Slovenskej republiky). Ak sa znalosť práva u jeho adresátov nevyvrátiťne predpokladá, inak tomu nemôže byť ani v prípade posudzovania jeho znalosti ako východiska pre vedomosť o bezdôvodnom obohatení. Vo všeobecnosti teda možno povedať, že za okamih vzniku skutočnej vedomosti o obsahu práva je potrebné považovať deň účinnosti právneho predpisu.“. Taktiež Krajský súd v Žiline v rozsudku sp. zn. 10Co/367/2017, konštatoval, že: „Krajský súd sa stotožnil s určujúcim východiskom okresného súdu, ktorým v otázke začiatku plynutia subjektívnej

premlčacej lehoty je teória skutočného plnenia. V jej zmysle sa oprávnený dozvie o vzniku bezdôvodného obohatenia a o tom, kto sa na jeho úkor obohatil vtedy, keď skutočne (preukázateľne) zistí skutkové okolnosti, na základe ktorých môže podať žalobu o vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia. To, kedy sa oprávnený dozvedel (dospel k záveru), ako nárok, vyplývajúci z jednoznačne mu známých skutkových okolností, možno právne kvalifikovať, nie je pri posudzovaní okamihu začatia plynutia subjektívnej premlčacej doby vôbec relevantné.“,... „V súdenom prípade bolo nesporné, že žalobca (už nad rámec toho, čo bol povinný v dôsledku bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru plniť podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere) žalovanému zaplatil dňa 5.9.2014 sumu 470 eur (tu sčasti) a 15.9.2014 sumu 12,23 eur. Na základe vyššie uvedených úvah týmito plneniami nadobudol vedomosť o všetkých relevantných skutočnostiach; t.j. o tom, že plnil už bez právneho dôvodu (že došlo k bezdôvodnému obohateniu) a komu plnil (kto sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil). Nie je pritom podstatné, že si subjektívne zrejme neuvedomoval (právne nevyhodnotil), že žalovaný na dané plnenie nemá nárok. Začiatok plynutia subjektívnej premlčacej lehoty nemožno spájať s akýmsi (bližšie ani konkrétnymi merateľnými ukazovateľmi nevymedzeným) uvedomením si oprávneného subjektu, že má, resp. mohol by mať, nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. Išlo by totiž o absolútne subjektívny prvok, v konečnom dôsledku vedúci k tomu, že subjektívna premlčacia lehota by bola obsolentným právnym inštitútom, čo by výrazne negatívne vplývalo na princíp právnej istoty.“ V súvislosti so vznesenou námietkou premlčania súd tiež uvádza, že nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia v časti, v ktorej bol priznaný žalobcovi, bol uplatnený v rámci plynutia trojročnej objektívnej premlčacej doby. Pokiaľ žalobca poukazoval na skutočnosť, že premlčanie uplatneného nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia má podliehať desaťročnej premlčacej dobe v zmysle zákonného ustanovenia § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bola uvedená argumentácia bez vplyvu na právne posúdenie veci a súd sa ňou bližšie nezaoberal, nakoľko desaťročná premlčacia doba má charakter objektívnej premlčacej doby. Nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia sa teda premlčí uplynutím subjektívnej dvojročnej premlčacej doby aj v prípade úmyselného bezdôvodného obohatenia.

43. Keďže žalovaný sa dostal s plnením svojho peňažného záväzku do omeškania, prislúchalo žalobcovi aj právo na zaplatenie úrokov z omeškania. Vzhľadom na druh žalovaného nároku, t. j. vydanie bezdôvodného obohatenia, pri povinnosti na vydanie ktorého čas plnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, súd priznal žalobcovi úroky z omeškania len odo dňa nasledujúceho po dni, v ktorom bol žalovaný povinný dlh splniť, t. j. nasledujúceho po doručení výzvy na plnenie. Žalobca nepreukázal inú kvalifikovanú výzvu na plnenie, preto súd za prvú výzvu na plnenie považoval samotnú žalobu. Nakoľko žaloba bola doručená žalovanému dňa 22. 9. 2017, bol povinný dlh splniť dňom nasledujúcim, t. j. 23. 9. 2017 a dňom 24. 9. 2017 sa dostal s plnením záväzku do omeškania. Súd preto priznal žalobcovi úroky z omeškania vo výške 5 % ročne, t. j. vo výške úrokov z omeškania podľa občianskoprávných predpisov k prvému dňu omeškania s plnením dlhu, z priznaného plnenia 1995,66 eura, od 24. 9. 2017 do zaplatenia a v zostávajúcej časti uplatnených úrokov z omeškania žalobu zamietol.

44. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

45. Podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

46. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

47. V súlade so zákonným ustanovením § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku súd priznal v spore úspešnejšiemu žalobcovi pomernú časť náhrady trov konania. Úspech žalobcu v spore predstavoval 1995,66 eura, čo v percentuálnom vyjadrení činí 70,80 %, jeho neúspech 823,57 eura, čo v percentuálnom vyjadrení predstavuje 29,2 %. Pomer úspechu a neúspechu žalobcu potom predstavoval 41,6 % (70,8 % - 29,2 %). Súd preto priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 41,6 %. V súlade s ustanovením § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Liptovský Mikuláš, v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 359 Civilného sporového poriadku, odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku, odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak:

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.